

22.6.2011

Dnro 1251/4/10

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Terhi Arjola-Sarja

PÄÄTÖS KÄRÄJÄOIKEUDEN TIEDOKSIANTOMENETTELYÄ KOSKEVASSA ASIASSA

1

KANTELU

A arvosteli 31.3.2010 oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Tuusulan käräjäoikeuden haastemiehen B:n menettelyä tiedoksiannossa.

Kantelun mukaan A oli 31.3.2010 saanut 30.3.2010 päivätyn kirjeen, jossa oli seuraava teksti: ”Teille on tiedoksianto haastemiehellä Tuusulan käräjäoikeudessa. Pyydän Teitä noutamaan asiakirjat. Viimeistään 1.4.2010”. Kirjeen A oli saanut kello 18.30 aikaan. Hän oli kertomansa mukaan yrittänyt soittaa kirjeessä ilmoitettuihin numeroihin, mutta puhelu oli mennyt vastaajaan. A oli jättänyt vastaajaan useita viestejä, lisäksi hän oli jättänyt tekstiviestin. Vielä kello 20.17 kukaan ei ollut soittanut, ja kertonut, mistä oli kysymys. A katsoi, että viranomaisen olisi tullut reagoida välittömästi hänen soittoonsa. A oli soittanut myös internet-sivuilla olleisiin numeroihin. Numeroon vastannut haastemies C ei A:n kertoman mukaan ollut tiennyt asiasta mitään. A tiedusteli, eikö asiakirjojen noutamiseen varattu aika ollut kohtuuttoman lyhyt ja ihmetteli, eikö kirjettä olisi voinut lähettää aikaisemmin.

3

RATKAISU

3.1

Oikeusohjeita

Oikeudenkäymiskaaren (jäljempänä OK) 11 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan tuomioistuin huolehtii tiedoksiannosta, jollei jäljempänä toisin säädetä. Säännöksen 2 momentin mukaan tuomioistuin voi huolehtia tiedoksiannosta antamalla sen tuomioistuimen henkilökuntaan kuuluvan tai haastemiehen tehtäväksi. Samalla tuomioistuimen on ilmoitettava, milloin tiedoksianto on viimeistään toimitettava, sekä annettava tarvittaessa tarkempia ohjeita tiedoksiannon toimittamisesta.

OK11 luvun 3 §:n (1056/1991) 1 momentin mukaan kun tuomioistuin tai virallinen syyttäjä huolehtii tiedoksiannosta, tiedoksianto toimitetaan lähettämällä asiakirja asianosaiselle:

- 1) postitse saantitodistusta vastaan; tai
- 2) kirjeellä, jos voidaan olettaa, että vastaanottaja saa tiedon asiakirjasta ja määräpäivään mennessä palauttaa todistuksen tiedoksiannon vastaanottamisesta. (690/1997)

OK 11 luvun 4 §:n (1056/1991) 1 momentin mukaan jos tiedoksiantoa ei ole saatu toimitetuksi tai voidaan pitää todennäköisenä, että sitä ei saada toimitetuksi 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla tai jos sii-

hen on muu erityinen syy taikka jos tiedoksiannosta huolehtiminen on annettu asianosaiselle, tiedoksiannon toimittaa haastemies henkilökohtaisesti tiedoksiannon vastaanottajalle tai jollekin 7 §:ssä tarkoitetulle henkilölle.

OK 11 luvun 7 §:ssä säädetään niin sanotusta sijaistiedoksiannosta, jonka mukaan tiedoksianto voidaan suorittaa siten, että asiakirjat luovutetaan esimerkiksi jollekin samaan talouteen kuuluvalle, tai luovuttamalla asiakirjat paikalliselle poliisiviranomaiselle. Menettelyn edellytyksenä on se, että henkilön voidaan ilmenneiden seikkojen perusteella olettaa välttelevän tiedoksiantoa.

OK 11 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan tiedoksi annettava asiakirja luovutetaan tiedoksiannon vastaanottajalle alkuperäisenä tai jäljennöksenä. Säännöksen 2 momentin mukaan, jos muun tiedoksi annettavan asiakirjan kuin haastehakemuksen, vastauksen tai kirjallisen lausuman jäljentäminen on vaikeaa tai asiakirjan laajuuden vuoksi epätarkoituksenmukaista, tuomioistuin voi päättää, että aineisto pidetään asianosaisen nähtävänä tuomioistuimen kansliassa. Ilmoitus tästä on liitettävä tiedoksi annettavaan asiakirjaan.

Viimeksi mainitun lainkohdan esitöiden mukaan kuvattua tiedoksianto-tapaa voidaan käyttää annettaessa tiedoksi oikeudenkäyntiasiakirjan liiteaineisto, esimerkiksi vaikeasti jäljennettävät kartat tai piirroukset (HE 16/1990 vp s. 14).

3.2

Selvitysten sisältö

Haastemies B:n selvityksen mukaan hän lähettää kutsukirjeet tietyille päiville asian kiireellisyydestä riippuen. Tässä tapauksessa kysymys oli asianomistajan haasteesta, jossa pyydettiin asianomistajan vaatimuksista lausuntoa käräjäoikeuteen. Vastineelle varattu aika oli ollut 15.4., joten B oli katsonut asialla olevan suhteellisen kiire. A:lle 30.3.2010 lähettämänsä kutsun päivämääräksi B oli siten laittanut 1.4.2010. B oli saanut asiakirjat 30.3.2010 ja kutsukirje oli lähetetty A:lle heti. Kutsussa ei ollut käsketty, vaan pyydetty noutamaan paperit. Samaa kutsupohjaa käytettiin kaikille asiakkaille. Kutsupohjaa ei pystynyt erikseen muuttamaan kutsuttaville. B:n mukaan A:n soivot olivat tapahtuneet virastoajan jälkeen, jolloin virastossa ei ollut päivystystä. Päivystys oli 31.3.2010 ollut auki kello 18.00 saakka. B oli illalla, huomattuaan A:n hänelle lähettämän tekstiviestin soittanut A:lle ja yrittänyt selvittää tälle asiaa. B:n oli kuitenkin mahdotonta muistaa kaikkia asioita ulkoa. Puhelinkeskustelun aikana B oli tarjonnut A:lle mahdollisuutta, että hän tuo paperit A:lle, jos A ei pääse käymään toimistolla. B:n toteaman mukaan asian olisi voinut selvittää kutsussa mainittuna päivänä virka-aikaan. A oli 1.4.2010 käynyt hakemassa paperit päivystävältä haastemieheltä.

Haastemies C:n selvityksen mukaan A oli soittanut C:n virkapuhelimeen 31.3.2010 noin kello 19.00–19.30 välillä, koska A ei ollut tavoittanut haastemies B:tä. C ei ollut tiennyt, mitä asia koskee, koska hän oli ollut jo kotona, eikä A asunut C:n hoitamalla alueella. C oli kuitenkin kertonut A:lle, että kysymyksessä oleva haastemies voi myös toimittaa paperit sovittuna aikana kotiin. Puhelun johdosta C oli jättänyt B:lle viestin, jossa hän kertoi A:n soitosta.

Haastemiesten esimies D kertoo omassa selvityksessään siitä tarkemmin ilmenevästi tiedoksianto-asioiden priorisoinnista Tuusulan käräjäoikeudessa. Nyt kysymyksessä olevaan kutsuun oli valittu kahden päivän aika edessä olleesta pääsiäisestä johtuen. Tarkoituksena oli saada kontakti ennen asianomistajan mahdollista lomaa, koska vastauksen määräpäivä oli ollut jo 15.4.2010. Tarkoitus oli varata riittävästi aikaa asianomistajalle valmistautua vastauksen tekemiseen. Selvityksessään D on käsitellyt siitä tarkemmin ilmenevästi myös kutsun sanamuotoa ja tältä osin tuonut esiin muun muassa, että kutsussa oli mainittu toimiston aukioloajat. D:n mukaan haastemiesten omien virkakäynköi-

den päällä olosta ei ollut muuta ohjetta, kuin että ne on pidettävä virka-aikana päällä. Selvityksessään D pitää kantelua aiheettomana.

Lisäksi D kertoo selvityksessään, että kysymyksessä oleva kirjepohja on nyttemmin muutettu muotoon: ”Teille on tiedoksianto haastemiehellä Tuusulan käräjäoikeudessa. Pyydän Teitä noutamaan asiakirjat tai ottamaan yhteyttä viimeistään...”.

Tapahtumainkulun osalta laamannin lausunnosta ilmenee, että syyttäjä oli saattanut kysymyksessä olevan rikosasian vireille Tuusulan käräjäoikeudessa 25.3.2010 ja että syyttäjä oli toimittanut jutun asiakirjat käräjäoikeuteen perjantaina 26.3.2010. Asia oli jaettu käsittelijälle seuraavana työpäivänä eli 29.3.2010. Asianomistajalle osoitettu kirjallisen vaatimuksen toimittamispyyntö oli laadittu 29.3.2010. Laamannin mukaan asianomistajalle oli varattu tilaisuus esittää vaatimuksensa käräjäoikeudelle 14 päivän kuluessa pyynnön tiedoksiannosta. Tiedoksiannon määräpäiväksi oli asetettu 14.4.2010. Laamanni toteaa lausunnossaan, että haastemiehen asettama määräaika oli ollut lyhyt, mutta ei poikennut tavanomaisista haastemieskäytännöissä noudatettavista ajoista. Lisäksi pyynnössä oli ollut haastemiehen yhteystiedot. Laamanni kertoo kiinnittäneensä haastemiesten huomiota siihen, että tiedoksiantotehtävän kiireellisyyttä arvioitaessa on syytä varmistaa, onko tiedoksiannon vastaanottajalle asetettu määräpäivä jonkin toimenpiteen suorittamiseen vai onko kysymyksessä määräaika, joka alkaa kulua tiedoksiannosta. Lisäksi laamanni kertoo, että haastemiesten E-kirjeenä lähettämän kutsun sanamuotoa on nyttemmin täsmennetty.

Lisäselvityksessään haastemiesten esimies D muun muassa käsittelee esimerkein joidenkin käräjäoikeuksien haastemiesten yhteydenottopyyntöjä ja toteaa, että käytäntö on kirjavaa. Tuusulan käräjäoikeuden käyttämän kutsupohjan osalta D muun muassa viittaa aiemmassa selvityksessä kertomaansa siitä, että E-kirjeeseen on nyt saatu sijoitettua sanat ”tai ottamaan yhteyttä”. Kesäkuun 2010 alusta lukien kirjeisiin on lisätty myös teksti ”Tiedoksianto on mahdollista hoitaa myös puhelimitse”. Lisäselvityksessään D käsittelee siitä tarkemmin ilmenevästi myös muun muassa Tuusulan käräjäoikeudessa noudatettuja käytäntöjä tiedoksiannoissa, valintaa eri tiedoksiantotapojen välillä ja niitä etuja, joita saavutetaan, kun tiedoksianto tapahtuu toimistolla. D:n kertoman mukaan ennen puhelintiedoksiantoja yli puolet asiakkaista halusi tavata haastemiehen toimistolla.

Lisälausunnossaan laamanni käsittelee eri tiedoksiantotapojen ensisijaisuusjärjestystä ja käyttöä Tuusulan käräjäoikeudessa sekä toteaa, että kun haastemies saa tiedoksiantotehtävän, tilanne on yleensä se, että asian käsittelijä on pitänyt haastemiestiedoksiantoa tarpeellisena.

Laamannin lausunnon mukaan Tuusulan käräjäoikeudessa on vakiintunut käytäntö, jonka mukaan haastemies lähestyy asiakasta kirjeitse vakiomuotoisella E-kirjeellä. Yhteydenoton tarkoitus on saada sovituksi asiakkaan kanssa, missä ja milloin tiedoksianto kussakin tapauksessa suoritetaan. Laamannin kertoman mukaan käräjäoikeudessa ei ollut onnistuttu laatimaan sellaista E-kirjepohjaa, johon olisi mahtunut vaihtoehtoinen maininta yhteydenottomahdollisuudesta. Useamman vuoden ajan käytössä oli ollut sen sisältöinen kirje kuin A:lle oli toimitettu. Asiassa ei ollut ilmennyt ongelmia. Kun vakiokirjeen muotoiluun liittyvä ongelma oli tullut ajankohtaiseksi A:n kantelun myötä, käräjäoikeudessa oli ryhdytty tutkimaan mahdollisuuksia laajentaa E-kirjeen sisältöä. Tietotekniikkaosaaminen oli nyt parempaa tai järjestelmän suomat mahdollisuudet laajempia. Keväästä 2010 lukien E-kirjeessä on ilmoitettu tiedoksiannosta ja pyydetty noutamaan asiakirja tai ottamaan yhteyttä haastemieheen määräpäivään mennessä. Käräjäoikeuden E-kirjeen tekstiä on edelleen ajantasaistettu puhelintiedoksiantomahdollisuuden johdosta.

Lausunnossaan laamanni katsoo, että haastemiesten yleisesti käyttämä asiakkaiden lähestymistapa ennen varsinaisen tiedoksiannon toimittamista ei voi olla lainvastainen. Tällaista menettelyä puoltaa

hienotunteisuudenkin periaate. Laamannin mukaan on kuitenkin myönnettävä, että E-kirjeen aikaisempi sanamuoto oli ollut puutteellinen eikä se ole siten ollut onnistunut. Tilanne on korjattu heti, kun ongelma on tiedostettu.

3.3

Arviointi

Asiassa on ensinnäkin kysymys tiedoksiantotavan valinnasta ja toiseksi, kun tiedoksiannossa on päädytty haastemiestiedoksiantoon, siitä, onko haastemiehen lähettämää kantelussa kerrottua kirjettä pidettävä hyväksyttävänä.

Tiedoksiantotavan valinta

Tiedoksiantotavan valinnassa on kysymys paitsi sen valitsemisesta onko tiedoksianto suoritettava todisteellisesti vai ei, myös sen valitsemisesta – päädyttäessä todisteelliseen tiedoksiantoon – suoritetaanko tiedoksianto todisteellisena postitiedoksiantona eli lähettämällä asiakirja asianosaiselle postitse saanti- tai vastaanottotodistusta vastaan vai käytetäänkö haastemiestiedoksiantoa. Näiden kantelun tarkoittamana ajankohtana lain tuntemien todisteellisten tiedoksiantotapojen lisäksi tiedoksianto on voitu kesäkuun alusta 2010 voimaan tulleiden OK 11 luvun muutosten myötä suorittaa myös muun muassa puhelintiedoksiantona, mikäli puhelintiedoksiantoa koskevassa säännöksessä (3 b §) säädetyt edellytykset täyttyvät.

Tuomioistuimen huolehtiessa tiedoksiannosta haastemiestiedoksianto on laissa toissijaiseksi säädetty tiedoksiantomenettely. Kantelun tarkoittamana ajankohtana voimassa olleen lain mukaan haastemiestiedoksiantoa voitiin käyttää, jos tiedoksiantoa ei ollut saatu toimitetuksi tai voitiin pitää todennäköisenä, että sitä ei saada toimitetuksi OK 11 luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla eli lähettämällä asiakirja asianosaiselle postitse saanti- tai vastaanottotodistusta vastaan. Haastemiestiedoksiantoa voitiin käyttää myös jos siihen oli muu erityinen syy. Totean, että myös edellä mainittu puhelintiedoksianto on haastemiestiedoksiantoon nähden ensisijainen tiedoksiantotapa.

Kantelun johdosta minulle toimitetussa selvityksessä on käsitelty niitä perusteita, joiden nojalla haastemiestiedoksiannon käyttämiseen voidaan laissa ensisijaisiksi säädettyjen tiedoksiantotapojensijasta päätyä. Selvityksessä ja lausunnossa on tuotu esiin myös se, että haastemiehen saadessa tiedoksiantotehtävän, asian käsittelijä on yleensä jo pitänyt haastemiestiedoksiantoa tarpeellisena. Selvityksen perusteella se, onko asia siirretty suoraan haastemiestiedoksiantoon vai onko tiedoksiantoa jo aiemmin yritetty muuta tiedoksiantotapaa käyttäen, ei aina tule haastemiesten tietoon.

Saamassani selvityksessä ei ole edes väitetty, että tässä tapauksessa tiedoksiantoa ei ollut saatu toimitetuksi tai että asiassa voitiin pitää todennäköisenä, että sitä ei saada toimitetuksi ensisijaista tiedoksiantotapaa käyttäen. Se, onko haastemiestiedoksiannon käyttäminen ollut tapauksessa mahdollista lain tuolloin edellyttämän muun erityisen syyn perusteella, on jäänyt asiassa epäselväksi. Selvityksistä ei ilmene, mikä tällainen mahdollinen muu erityinen syy tässä tapauksessa olisi ollut. Kuitenkin asiassa on päädytty suoraan haastemiestiedoksiantoon.

Totean, että käräjäoikeuksilla ja niiden haastemiehillä on harkintavaltaa siinä, mitä laissa säädettyä tiedoksiantotapaa on kussakin tapauksessa tarkoituksenmukaista käyttää. Korostan kuitenkin sitä, että haastemiestiedoksiantoa käytettäessä jonkin laissa sen käyttämiseksi säädetyt edellytykset tulee olla käsillä. Tilanne ei säännönmukaisesti voi olla se, että kysymys olisi laissa tarkoitetusta muusta erityisestä syystä tai nytemmin lain edellyttämästä muusta painavasta syystä.

Lisäksi totean, että kesäkuun 2010 alusta voimaan tulleilla OK:n muutoksilla haastemiestiedoksiannon toimittamisen kynnyksiä on nostettu. Ensisijaisia tiedoksiantotapoja ovat OK 11 luvun 3 §:ssä tarkoitettu todisteellinen posti- tai sähköinen tiedoksianto sekä, edellytysten täytyessä, luvun 3 b §:ssä tarkoitettu puhelintiedoksianto. Lainmuutoksen yhteydessä silloiseen OK 11 luvun 4 §:ään sisällyneitä edellytyksiä, jonka mukaan haastemiestiedoksiantoon voitiin suoraan siirtyä, jos ensisijaisen tiedoksiantotavan epäonnistumista voitiin jo ennalta pitää todennäköisenä, muutettiin ja kynnyksiä nostettiin siten, että epäonnistumisen tulee nyt olla ilmeistä. Lain esitöissä todetun mukaan edellytys täytyi vain selvissä tapauksissa. Myös silloiseen säännökseen sisällyneitä edellytyksiä, jonka mukaan haastemiestiedoksiantoon voitiin turvautua suoraan myös, jos siihen oli muu erityinen syy, tiukennettiin. Edellytys muutettiin muotoon ”painava syy”, jolla hallituksen esityksessä todetun mukaan viitataan syyn merkittävyyteen. Hallituksen esityksen mukaan esimerkiksi tilanteen kiireellisyys saattaa edellyttää haastemiestiedoksiantoa. (HE 123/2009 vp.)

Haastemiehen kirjeen sisältö

Haastemiestiedoksiannon käyttämisen edellytysten täytyttyä – mikä tässä tapauksessa on siis saadun selvityksen perusteella jäänyt epäselväksi – on arvioitava vielä sitä, onko haastemiehen lähettämä kirjettä ja erityisesti kirjeen muotoilua pidettävä hyväksyttävänä.

Haastemies B on lähettänyt rikosasiassa asianomistajana olleelle A:lle 30.3.2010 päivätyn kirjeen, jossa on ilmoitettu seuraavaa: ”Teille on tiedoksianto haastemiehellä Tuusulan käräjäoikeudessa. Pyydän Teitä noutamaan asiakirjat. Viimeistään 1.4.2010”. Lisäksi kirjeessä on ilmoitettu haastemiehen nimi, päivystävän haastemiehen yhteystiedot ja haastemiespäivystyksen aukioloajat käräjäoikeudessa. Saamani selvityksen perusteella tällaisen kirjeen tarkoituksena on saada asiakkaan, eli tässä tapauksessa A:n, kanssa sovituksi, missä ja milloin tiedoksianto suoritetaan. Kysymys on vaikiintuneesta menettelymuodosta Tuusulan käräjäoikeudessa.

Olen 1.12.2010 antamassani haastamismenettelyä koskevassa päätöksessäni (dnro 966/4/09) katsonut, että menettely, jossa haastemies oli ilmoittanut asianomistajalle tekstiviestillä, että asianomistajaa koskeva haaste oli noudettavissa mainitulta poliisilaitokselta, ei perustunut lakiin ja että tiedoksiantomenettely asiassa ei ollut lainmukainen.

Sinänsä kirjeitse tapahtuva yhteydenotto tiedoksiannon kohteeseen ennen varsinaista haastemiestiedoksiantoa on mielestäni mahdollinen ja epäilemättä usein myös tiedoksiannon toimittamisen kannalta tarkoituksenmukaista. Nyt kysymyksessä olevassa asiassa A:lle lähetetyn kirjeen sanamuodosta saa kuitenkin sen käsityksen, että kirjeen vastaanottajan tulee noutaa asiakirjat Tuusulan käräjäoikeudesta. Nähdäkseni tätä ainoaa tarjottua menettelytapaa voidaan pitää tiedoksiannon kohteen kannalta vaivalloisena, kun hän joutuu hakemaan asiakirjat haastemieheltä. Mahdollisesti menettelytapa aiheuttaa asianosaiselle myös kustannuksia asiakirjojen noutamisesta.

Mielestäni tällaisesta kirjeestä täytyy käydä selvästi ilmi, että asiakirjojen noutaminen on vaihtoehtoinen ja vapaaehtoinen tapa hoitaa tiedoksianto. A:lle lähetetyssä kirjeessä käytettyä muotoilua ei mielestäni voi pitää hyväksyttävänä. Todettakoon, että tietoni mukaan eräässä käräjäoikeudessa haastemiesten käytössä on puheena olevaa tarkoitusta varten kirjepohja, jossa on haastemiehen yhteystietojen ynnä muiden tietojen lisäksi esitetty vain yhteydenottopyyntö seuraavasti: ”Teille on tiedoksianto ... käräjäoikeudessa. Pyydän ottamaan yhteyttä allekirjoittaneeseen viimeistään...”. Mielestäni tällainen yhteydenottopyyntö on hyväksyttävissä oleva.

Saamani selvityksen perusteella Tuusulan käräjäoikeuden haastemiesten käyttämää kirjepohjaa on kirjeen muotoiluun liittyvän ongelman tultua A:n kantelun myötä esiin muutettu siten, että kirjeessä

vaihtoehtoisesti asiakirjojen noutamisen kanssa pyydetään ottamaan yhteyttä määräpäivään mennessä. Puhelintiedoksiannon tultua mahdolliseksi kirjepohjaa on edelleen täydennetty siten, että siinä kerrotaan puhelintiedoksiannon mahdollisuudesta. Käytettävissäni olleiden kirjepohjamallien perusteella yhteydenottoa koskevaa pyyntöä on myös täydennetty aikaisemmasta muotoilusta siten, että kirjeessä pyydetään ottamaan yhteyttä päivystävään haastemieheen tiedoksiantovasta sopimiseksi. Selvityksen perusteella kirjepohja on nykyisin muotoiltu seuraavasti: ”Teille on tiedoksianto haastemiehellä Tuusulan käräjäoikeudessa. Tiedoksianto on mahdollista hoitaa myös puhelimitse. Pyydän noutamaan asiakirjan ... mennessä TAI ottamaan yhteyttä päivystävään haastemieheen, tiedoksiantotavasta sopimiseksi.”

Katson, että asia on kirjepohjien uudistamisen myötä korjaantunut eikä se näin ollen enää edellytä toimenpiteitä puoleltani.

Määräajan pituus

Siltä osin kuin asiassa on kysymys haastemies B:n kirjeessä asettamasta määräajasta, totean, että saadun selvityksen perusteella aika ei ole poikennut tavanomaisesta haastemieskäytännöstä. Selvityksen perusteella tiedoksiantotehtävän kiireellisyyden määrittelyssä näyttäisi tässä tapauksessa kuitenkin tapahtuneen väärinymmärrys sen suhteen, mitä käräjäoikeuden asettama määräaika on tarkoittanut. Haastemies B:n selvityksen perusteella hän oli ymmärtänyt, että asianomistajan tuli toimittaa asiassa vastineensa käräjäoikeudelle viimeistään 15.4.2010. Laamannin lausunnon mukaan käräjäoikeuden ilmoittama määräpäivä eli 14.4.2010 oli kuitenkin tiedoksiannon määräpäivä ja määräaika, jossa asianomistajan tuli esittää vaatimuksensa käräjäoikeudelle laskettiin tiedoksiannosta.

Vaikka kirjeessä asetettu lyhyt määräaika on selvästi aiheuttanut A:ssa levottomuutta, käsitykseni mukaan mahdollinen väärinymmärrys käräjäoikeuden asettamasta määräajasta ei kuitenkaan ole vaarantanut A:n oikeusturvaa. Näin ollen ja kun laamanni on lausunnossaan kertonut kiinnittäneensä haastemiesten huomiota asetetun määräpäivän/määräajan luonteen varmistamiseen, katson, ettei asia edellytä toimenpiteitäni.

4

LOPPUTULOS

Saatan edellä kohdassa 3.3 esitetyt käsitykseni Tuusulan käräjäoikeuden tietoon lähettämällä jäljennöksen tästä päätöksestäni käräjäoikeuden laamannille.